

ת"פ 48758/09/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד טאהא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 48758-09-13 מדינת ישראל נ' טאהא
בפני כב' השופט עידו דרואן

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רות צלאח-מימון

נגד

מוחמד טאהא
ע"י ב"כ עו"ד עופר מושביץ

הנאשם

הכרעת דין

מעשים ואישומים:

בכתב האישום המתוקן מיום 10.5.14 הואשם הנאשם בעבירות אלה:

- א. קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- ב. זיוף מסמך בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 418 סיפא לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);
- ג. שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);
- ד. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);
- ה. ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);

מעשי הנאשם לפי הנטען בכתב האישום:

חברת "נטלי" [להלן - נטלי] מספקת ללקוחותיה, בין היתר, שירותי רפואה דחופה באמצעות ביקורי בית, המבוצעים על-ידי רופאים, שחלקם מועסקים על-ידי החברה כקבלנים. החל מחודש פברואר 2010 ועד לחודש יולי 2011 הועסק הנאשם על-ידי החברה כאמור.

במהלך התקופה קשר הנאשם קשר עם שרון אוחנה, מוקדנית במוקד השיגור של נטלי, לביצוע מעשי זיוף ומרמה, בכוונה לקבל כספים מנטלי שלא כדין, על-דרך מצג שווא לפיו נענה הנאשם לקריאות שירות רבות מעבר לאלו שלהן נענה בפועל.

שיטת המרמה:

שרון יצרה במערכת הקריאות הממוחשבת של החברה "קייטו" קריאות פיקטיביות של לקוחות, שהקצתה לנאשם. לאחר מכן זייפו הנאשם ושרון תעודות רפואיות בהן מילאו פרטי לקוחות - שלמעשה לא הזמינו כלל ביקור בית - וכך יצרו מצג כוזב, כביכול ביצע הנאשם ביקורי בית כאמור.

בסוף כל חודש במהלך התקופה בין פברואר למאי 2011 הגיש הנאשם לנטלי את התעודות הרפואיות הכוזבות, לפיהן ביצע סך כולל של 730 ביקורי בית פיקטיביים, עבור כל אחד מהן קיבל מנטלי תשלום של 120 ₪, ובסך הכל כ-150,000 ₪.

בנוסף, ניסה הנאשם בחודשים יוני ויולי 2011 לקבל כך במרמה מנטלי סך נוסף של 2,280 ₪; וכן זייף כאמור תעודות רפואיות נוספות, המעידות כביכול על ביקורי בית בגינם היה זכאי לתשלום בסך כולל של 8,800 ש"ח, אך את אלה לא הספיק להגיש לנטלי עקב מעצרו.

עוד מבקשת התביעה להרשיע הנאשם לפי עובדות שלא הובאו בכתב האישום, לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נ"מ], תשמ"ב-1982:

הנאשם נהג לבצע ביקורי בית מרוכזים לעובדים זרים באתרי העסקתם או מגוריהם, בניגוד להוראות נטלי, דיווח בכזב שביצע אותם בימים ובשעות שונים, זייף תעודות רפואיות תואמות, דיווח גם על ביקורים שלא ביצע כלל, וכל זאת כדי לקבל במרמה מנטלי שכר מלא עבור ביקורים אלה, שלא כמוסכם בתנאי העסקתו.

מועד הודעתה של התביעה כי בכוונתה לבקש את הרשעת הנאשם גם לעניין "שיטת היזומים", לפני תחילת מסכת ההגנה; חקירתו במשטרה של הנאשם גם לעניין זה; גרסתו הגורפת של הנאשם ודרך ניהול הגנתו - כל-אלה מסירים כל חשש שמא לא יכול היה הנאשם להתגונן כהלכה לעניין זה.

תשובת הנאשם לאישום:

הנאשם כפר במיוחס לו וטען שהתשלום עבור ביקור בית נעשה לפי רישומי המחשב של מוקד השיגור, ולא לפי התעודות הרפואיות - את אלו לא נדרש כלל להעביר לנטלי, ואף היה טורח לרשמן רק לבקשת לקוח או אם היה צורך בהפניה לחדר מיון.

הנאשם כפר בביצוע העבירות המיוחסות לו, טען שנשלח לביקורי-בית לפי קריאות טלפונית של המוקד, ולא ידע דבר על קריאות פיקטיביות.

הראיות:

עמוד 2

מר רז תמרי, מנהל האגף הרפואי בנטלי [עת/1]:

נטלי מספקת שירותים של ביקורי בית לשני סוגי לקוחות עיקריים:

מנויים של החברה, שמשלמים תשלום חודשי ומשלמים השתתפות עצמית בסך קטן עבור כל ביקור רופא;

מבוטחים של קופות חולים וחברות ביטוח, שהתקשרו מצדן עם נטלי לאספקת השירות;

מבחינת הרופא שמופנה לביקור-בית, אין משמעות לסוג הלקוח.

תנאי העסקתו של הנאשם:

הנאשם עבד כקבלן וקיבל תשלום כנגד חשבונית שהוציא. ההסכם עמו נחתם ב-18.2.10 [ת/3], ובו הוגדרו תנאי תשלום לביקור, לפי מרחק וכמות נבדקים - "אזור א" הוגדר ברדיוס של 25 קילומטר ממקום מגורי הנאשם בכפר קאסם ועבור כל ביקור בו קיבל הנאשם ₪ 100 בצירוף מע"מ, ו"אזור ב" הוא מעבר לאזור א' והתשלום לביקור בו הוא ₪ 150 בצירוף מע"מ; נבדק שני באותו ביקור מזכה בתשלום של 50% וכל נבדק נוסף - בתשלום של ₪ 25. בהמשך הועלה הסכום באזור א' ל-₪ 120. העד ידע שהנאשם עובד גם עבור "ביקורופא".

תהליך הפניית רופא לביקור-בית:

כשהיה מתקשר מנוי של נטלי, היו פרטיו כבר קיימים במערכת ועולים במסך המחשב, וכשהיה מתקשר לקוח אחר, היה המוקדן מזין את הפרטים שמסר. כשהיה מתקשר לקוח של "מנורה", היה המוקדן מוודא בקובץ מחשב של מבוטחי "מנורה" שאכן קיים לו ביטוח בתוקף.

כל לקוח יכול היה למסור כתובת לביצוע הביקור, גם-אם אינה כתובת מגוריו או כתובתו הרשומה בנטלי. הרופא אמור לזהות את המבוטח, אך אינו דורש תעודה מזהה.

ביקור לעובד זר היה מוזמן על-ידי מנהל העבודה שהיה מתקשר בשם העובד.

לאחר שהזמנה היתה מוזנת לתוכנת קייטו, היו נציגי השיגור בוחרים רופא לפי מיקום גיאוגרפי, זמינות ושיבוץ למשמרות. הקריאה היתה משוגרת לרופא במסרון, או בשיחת טלפון - הנאשם עבד בשיטה השנייה - והרופא היה מודיע סיום טיפול באותה דרך, כדי שהמשגר יזין למחשב. רישום ממוחשב זה, בצירוף התעודה הרפואית שהיה הרופא מוסר לנטלי, היו האסמכתא לקיום הביקור. לפי נהלי נטלי, הרופא היה ממלא את התעודה בתום הביקור בשני עותקים, עותק ללקוח ועותק שנמסר לנטלי.

הבקרה והתשלום:

בתום כל חודש היה מנהל ביקורי הבית בנטלי מוציא פלט מחשב של דו"ח ביצוע קריאות לכל רופא ומשווה עם כמות התעודות הרפואיות שהיה הרופא מוסר, ואם היתה אי-התאמה קטנה היה מתבצע קיזוז בחודש העוקב. התעודות היו נסרקות למחשב, הרופא היה מוציא חשבונית והיה מקבל התשלום. התעודות נסרקו כאמור למחשב והעד מניח שניתן לאחזרו.

התגבשות החשד בנאשם, בדיקות וממצאים:

ראשית, ברור היה שיש קשר אישי הדוק בין הנאשם לבין שרון, לצד תלונות רופאים אחרים על הטיה בהעברת קריאות לנאשם; שנית, היה גידול חריג ולא-סביר בכמות הקריאות לחודש, ועד 750 קריאות בחודש יוני, וזאת בהשוואה לממוצע של 150 קריאות חודשיות לרופא [ת/6]; בנוסף, העד ראה את שרון מעתיקה נתונים מהמחשב למחברת שהסתירה על ברכיה.

העד קיבל הרשאת צפייה במחשב של שרון וראה כיצד שרון 'מייצרת' קריאות פיקטיביות ורישומים על ביקורי-בית של הנאשם, שלא בוצעו כלל, כשלעתים עבדה במשמרת ערב והזינה קריאות פיקטיביות למשמרת הבוקר.

הקריאות הפיקטיביות נוצרו בשלוש דרכים [תקליטור ת/7; מסמכים ת/4, ת/5]:

1. שרון פתחה קריאה וביטלה אותה, וכך יצרה שורה ריקה ברשימת הקריאות. אז שתלה שרון בשורה הריקה קריאה אחרת, שכבר בוצעה בעבר ונמצאה בארכיון התוכנה, רשמה כביכול בוצע ביקור-בית ע"י הנאשם, וסגרה את הקריאה כביקור שבוצע. שרון נהגה לשתול נתונים של לקוחות של אותן חברות ביטוח, שלא התקיים מעקב על ענייניהם - עובדים זרים שבטחו ב"מנורה", שלא היו משלמים השתתפות עצמית ולכן לא היו טורחים לברר על חיובים, ולקוחות שבטחו ב"הפניקס", ששילמה עבורם תשלום חודשי קבוע ולכן לא עקבה אחרי חיובים;
 2. שרון שאבה נתוני מבוטחים מקבצי אקסל ששלחו חברות ביטוח לנטלי, היתה מעתיקה פרטי מבוטח ויוצרת קריאה פיקטיבית וביקור-בית ע"י הנאשם, שלא בוצע;
 3. בקריאות קיימות או אמיתיות, היתה שרון מוסיפה נבדקים וכך הופכת את הביקור לביקור 'כפול' שזיכה כך את הנאשם בתוספת תשלום;
- בהמשך הוזמן מעקב של חוקר פרטי [ת/8], שפעל ביום 30.6.11, ואף שהנאשם לא ביצע ביקור-בית באותו יום, הוא מסר 12 תעודות רפואיות המעידות כביכול על ביקורים ובדיקות.
- נערכה רשימה של קריאות החשודות כפיקטיביות ונמצאו 730 קריאות כאלה מינואר ועד יולי 2011 [ת/4]. הקריאות הפיקטיביות זוהו כך:
1. ללקוחות "מנורה" נרשמו אותם שלושה מספרי טלפון קבועים, וגם נמצאו שמות חוזרים ולעיתים נרשמו עשרים ויותר קריאות לנבדק מסוים בתקופה קצרה. עם-זאת, העד אישר שאלו מספריהם של מנהלי עבודה, שהם אלו שהיו מזמינים ביקור עבור העובדים הזרים, ולא ידע לומר אם העניין נבדק אתם;
 2. כתובות שהזינה שרון נבדקו ונמצא כי אינן קיימות, אך העד לא בדק זאת בעצמו [לציין, ששרון בחקירתה הצביעה לחוקרים על כתובות של אתרי בנייה, שאיתרה עם הנאשם לצורך הזנת קריאות פיקטיביות [ת/56];
 3. בדיקות טלפוניות עם מבוטחים ששללו שהתקיים ביקור, אך העד לא ערך זאת בעצמו;
 4. הגידול הלא-הגיוני במספר הקריאות;

לאחר הבדיקה, הושב ל"מנורה" סך של 84,000 ₪, ביוזמת נטלי [ת/5]. למעשה, "מנורה" לא התבקשה לבדוק את העניין.

לנאשם עצמו שולם סך כולל של 78,000 ₪ בגין 650 קריאות החשודות כפיקטיביות.

העד הכחיש את טענת הנאשם, כביכול התבקש לעודד את לקוחות "מנורה" שקיבלו שירות מ"ביקורופא" לעבור לנטלי, והסביר שאין בכך היגיון כלכלי לנוכח צורת ההתקשרות עם "מנורה" וקופ"ח כללית שעובדת עם "מנורה" [ע' 17].

מר חיים אלבו, מנהל מחלקת ביקורי בית בעת הרלוונטית [ע' 9]:

תנאי העסקתו של הנאשם:

הנאשם חלש בלעדית על האזור שברדיוס של 25 קילומטר ממקום מגוריו בכפר קאסם. הנאשם היה עובד בעיקר בשעות הצהריים והערב, הגם שהסכים לעתים לצאת לביקורי-בית בבוקר. לפי ההסדר אתו, שולם לנאשם סך מלא עבור כל ביקור, בתוספת 25 ₪ לכל נבדק נוסף בכתובת.

תהליך הפניית רופא לביקור-בית:

כשהיתה מתקבלת קריאה, המשגר היה מחליט לאיזה רופא להפנותה, לפי שיקולי זמן, מרחק וזמינות. רופא צריך היה לבצע את הביקור עד שעתיים מעת הקריאה, אחרת היה עליו לומר למשגר והקריאה לא היתה נמסרת לטיפולו. בממוצע, זמן הטיפול של רופא בקריאה, כולל זמני הגעה וחזרה, הוא כשעה.

רופא חייב למלא תעודה רפואית לגבי כל ביקור, הגם שלא תמיד הקפידו הרופאים למלאן לפרטיהן, וככל הנראה שעת הביקור לא מולאה בטפסי התעודות לעתים קרובות. העד לא הכיר הסדר מיוחד עם הנאשם, לפיו לא היה חייב להודיע שעת סיום טיפול ("שעת סגירה").

לגבי עובדים זרים שבוטחו ב"מנורה", "מנורה" היתה מעבירה כל חודש קובץ מבוטחים בקובץ אקסל.

הבקרה והתשלום:

כל רופא היה מגיש בסוף כל חודש את כלל התעודות הרפואיות. העד היה עורך בדיקה מדגמית לגבי אופן מילוי התעודות. רופא שעבד כקבלן - דוגמת הנאשם - היה מקבל תשלום לפי "דו"ח קריאות לרופא" שהיו מפיקים מתוכנת הקייטו. לצד זה, היו נספרות התעודות שהגיש, ואם היה חסר - היו מבררים עם הרופא ולפי הצורך מקזזים את הסכום מהתשלום של החודש העוקב. למעשה, כפי שאמר העד בחקירתו הנגדית, ההצלבה בין הדו"ח הממוחשב לתעודות היתה נעשית "לפעמים" [ע' 44, ש' 13]. עד לחודש יוני היתה התאמה 'מושלמת' בין הדו"ח לבין מספר התעודות, שכן היו מקרים שהנאשם נדרש להשלים תעודות והוא אכן השלים.

העד הכחיש שהיה מקרה שבו הנאשם מילא תעודות חסרות במשרדו של העד, שאף סייע לו בהחתמת התעודות [חקירה נגדית, ע' 47 ש' 10-11].

התגבשות החשד בנאשם, בדיקות וממצאים:

היה ידוע שהנאשם ושרון מיוודים, יוצאים יחד לביקורי-בית, והיא גם זו שבמהלך החודשיים-שלושה קודם למעצרו היתה מביאה במקומו את התעודות הרפואיות, ומנהלת עבורו את 'סגירת החודש' ונושא התשלום. העד ציין שטרם אישורו תשלומים, היה מוודא עם הנאשם טלפונית את המספרים.

כשעלה החשד אצל רז, החלו בבדיקת פעולותיה של שרון. צפייה בפעולותיה בקייטו חשפה את דרך הפעולה. לקוחות שאתם ביררו, זכרו שהנאשם ביקר אצלם בעבר, אך מסרו שכלל לא היו ביקורי-בית אצלם כפי שנרשם בקייטו ושהנאשם מסר בגינם-כביכול תעודות. אז שכרו את שירותי החוקר הפרטי.

העד הוציא פלט נתונים ממערכת השיגור בקייטו [ת/32], ממנו ניתן לראות בבירור ממצאים חשובים:

1. משלושה מספרי טלפון התקבלו עשרות רבות של קריאות, לרבות מספר קריאות מכתובות שונות באותו יום מאותו מספר טלפון - שהוא לכאורה מספר טלפון של מנהל עבודה שמזמין ביקורים לפועליו. העד הדגים, כיצד למספר טלפון בודד מקושרות עשרות רבות של קריאות במהלך חצי שנה, וכיצד בתאריך מדגמי ביצע-כביכול הנאשם עשרה ביקורים בתשעה אתרים שונים, בין השעות 14:00 - 20:00, כששני ביקורים נרשמו באותה כתובת. העד אישר, שלרוב היה מנהל העבודה מתקשר בשם העובדים, אך זה לא מסביר קריאות מאתרים רבים ומפוזרים, מכתובות שחלקן לא קיימות לפי בדיקת העד;

2. קריאות חוזרות או כפולות מאותו מספר, כביכול מאותו לקוח, לרבות שתי קריאות ביום אחד, דפוס פעולה שהתקיים לגבי לקוחות "הפניקס", שאינה משלמת לפי ביקור;

3. קריאות מכתובות כמעט-זהות, בשינויים קלים של תו אחד בכתובת (משפחת יניב);

כך עלה החשד לכ-650 קריאות פיקטיביות, בגין חייבה נטלי את חברות הביטוח, כשהעד אישר שמדובר בהשערה בלבד, ולא בקביעה וודאית. נטלי החזירה כסף לחברות הביטוח, וכשלוקחים בחשבון את התשלומים שקיבל הנאשם עבור הביקורים הפיקטיביים [ת/1] מתקבל סך של כ-150,000 ₪.

ביום 5.7.11, לפי הנחיית המשטרה, התקשר העד לנאשם ואמר לו שחסרות תעודות לחודש יוני ושישלים אותן, וזאת כדי לגרום לנאשם להגיע לפגישה, שכן בדרך-כלל היה הנאשם שולח את התעודות עם שרון. המשטרה עצרה את הנאשם במשרדו של העד. בחקירה חוזרת התברר שהנאשם נעצר ב-11.7.11. שני משגרים נוספים פוטרו עקב חשד למעורבות (יש קריאות פיקטיביות רבות שנעשו שלא בשעות עבודתה של שרון)

"שיטת היזומים" או "מסדר חולים":

לפי ההסדרים בין נטלי לבין חברות הביטוח וקופות החולים, היה אפשרי שרופא יגיע לביקור-בית בכתובת ויבדוק עוד לקוח או יותר (גם הרופא הבודק היה מתוגמל על-כך). אולם, ההסדרים ונהלי נטלי לא אפשרו "מסדר חולים" - שהרופא מגיע במועד מוסכם ובודק כמה לקוחות. למעשה, עד לחשיפת הפרשה, לא היתה מוכרת פרקטיקה כזו כלל. זה גם לא השתלם כלכלית לנטלי, שמקבלת סך נמוך יותר עבור כל לקוח נוסף שנבדק באותו ביקור, ולכן גם שלל העד טענת הנאשם כביכול הוסכם אתו על שינוי בתנאי שכרו, כך שיקבל יותר על נבדק נוסף באותו ביקור.

לאחר חשיפת הפרשה טענה שרון לשיטה לפיה הנאשם היה בודק בביקור אחד (ותמיד בימי שלישי) מספר לקוחות שהם עובדים זרים שעובדים באתר אחד או אתרים סמוכים, ואז היתה 'מפזרת' את הלקוחות כביקורי-בית יחידים ביומן הקייטו.

כך היה הנאשם זוכה לתשלום מלא עבור כל נבדק, אף שלא ערך ביקור נפרד.

העד אישר שעודד את הנאשם להגדיל את שעות עבודתו עם נטלי, וגם לשווק את נטלי ללקוחות, אך הכחיש שעודד אותו לעשות כך בעניינם של עובדים זרים, משום חוסר כדאיות כלכלית לנוכח טיב ההתקשרות עם "מנורה" [ע' 50].

מר אברהם אלקבץ, משגר במוקד נטלי [עת/12]:

העד נחקר במשטרה כחשוד.

תנאי העסקתו של הנאשם:

ההנחיה למשגרים היתה ליצור קשר עם הנאשם בשעה 11:00 או 12:00, ולהעביר אליו כל קריאה מפתח-תקווה ומאזור בקעת אונו, מחמת עומסי התנועה המקשים על רופא אחר לצאת מתל-אביב. הנאשם היה ידוע כרופא מהיר מאוד וטוב מאוד.

תהליך הפניית רופא לביקור-בית:

קריאות הלקוחות היו מתקבלות על-ידי נציגות שהיו מזינות אותן למחשב, וכך היו הקריאות מופיעות על מסכי המשגרים. בכל משמרת עבדו שני משגרים, שעל מסכו של כל אחד מהם מופיעות הקריאות הממתינות לטיפול, אך לא קריאות סגורות - אלו נשמרו בקבצי הארכיון, שהעד סבר שלמשגרים אין גישה אליהם.

הרופא היה צריך להגיע תוך שעתיים ממועד פניית הלקוח. ברגיל, התקשרות עם הרופא היתה במסרונים: המשגר היה מעביר את הקריאה לרופא במסרון, והרופא היה מאשר. עם הגעתו למקום היה הרופא מודיע במסרון - "סגירה" - ואז היה נשלח אליו מסרון עם ההפניה הבאה. התקשרות עם הנאשם לא היתה במסרונים, אלא בטלפון, והוא היה מודיע על סיום וסגירה לאחר שסיים לטפל בפניות. בסוף כל חודש, היה כל רופא מעביר את התעודות הרפואיות למנהלת החשבונות. בממוצע, רופא מקבל ומבצע בין 150 לבין 250 קריאות בחודש.

"שיטת היזומים" או "מסדר חולים":

"יזומים" נעשו כל יום שלישי[1], והכוונה לקריאה אחת מרוכזת למספר עובדים זרים באותו אתר בנייה או באתרים קרובים. שרון היא שהיתה מטפלת בקריאות כאלה, כי היא דוברת אנגלית. העד שמע את שרון משוחחת על-כך עם המנהל מר רז שאמר שאין לו בעיה עם זה - העד עמד על-כך שמדובר בפרקטיקה שהיתה מקובלת וידועה גם למנהלים.

כשהיה נציג של מנהל עבודה מתקשר ומעביר את הקריאות של העובדים הזרים, היה המשגר פותח בקייטו שורות ריקות לפי מספר הנבדקים, ואז שרון היתה משלימה את פרטי הנבדקים.

מר ירון עידן, חוקר פרטי [עת/5, ת/33ג]:

העד קיים באמצעות עובדיו מעקב אחרי הנאשם ביום 30.6.11 החל משעה 06:30 ועד 19:30, שאז החליט ביוזמתו להפסיק את המעקב ורשם דו"ח [ת/33]. לפי הדו"ח, הנאשם לא ערך ולו ביקור-בית אחד. באותו יום עבדה שרון במוקד [ת/8], נרשמו לנאשם 12 קריאות וביקורי-בית שכביכול ביצע, ונמסרו לנטלי 12 תעודות רפואיות שהנאשם רשם כביכול בגין ביקורים אלו [כגון תעודות ת/30 ות/31; פלט אקסל ת/32]. העד ראה תעודות אלו וציין את הפער בין ממצאי המעקב לרשום בתעודות [ת/33ב]. העד לא יכול היה לומר, אם ביצע הנאשם ביקורי-בית בשעות הערב והלילה, לאחר תום המעקב, ואף ציין שאולי התעודות שקיבל מנטלי - ואינן עתה בחזקתו - אינן התעודות שהוצגו לו בחקירתו ובעדותו, שבהן לא מצוינות שעות הביקורים.

תעודות רפואיות של הנאשם מיום העיקוב 30.6.11 [ת/15 - ת/22, ת/30, ת/31]:

הקריאות נרשמו בשעות הבוקר והצהריים עד 13:25, על-ידי שרון שעבדה באותה עת. הנאשם לא עבד עד 19:30, לפי דו"ח העיקוב ולדבריו בעדותו, אך טען שעבד מאוחר יותר לבקשת מנהלי עבודה. עיון בתעודות מעלה כי ממצאי הבדיקה זהים בכל התעודות - חום 36.7, דופק 80, לחץ דם 80/120 - וגם המלל החופשי זהה. עשר התעודות נכתבו על-ידי שרון, בכתב-ידה המובהק.

פנקסי תעודות רפואיות שנתפסו בחזקת שרון ובחזקת הנאשם [ת/45, ת/46, ת/47, ת/49]:

עשרות רבות של תעודות נכתבו בכתב-ידה המובהק של שרון, כשבכולן נרשמו ממצאי בדיקה דומים עד זהים. תעודות בודדות נכתבו בכתב-ידו של הנאשם, כשהן פזורות בין אלו שכתבה שרון. מאפיין נוסף הוא מילוי תעודות באופן לא רציף, כשתעודות ריקות רבות מפרידות בין תעודות מלאות [במיוחד בת/49, הפנקס שנתפס בתיקו של הנאשם]. בהודעתה [ת/59] מסרה שרון שהתעודות הריקות נועדו כדי שתמלא נתונים של ביקורים פיקטיביים.

גב' שרון אוחנה:

עוד קודם לעדותה כרתה הנאשמת הסדר טיעון עם המאשימה, הורשעה לפי הודייתה ונגזר דינה. בעדותה חזרה בה העדה מאמרתיה המפלילות במשטרה, ואלו התקבלו ללא התנגדות לפי סעיף 10א(א) לפקודת הראיות.

שיחת המנהל מר רז תמרי והעדה, 11.7.11 [ת/9א, ת/9ב]:

רז חושף בפני שרון את החשדות וחלק מהממצאים. העדה דורשת לראות את ההסרטה וההקלטה של פעולותיה במחשב וטוענת שהיה ריבוי הזמנות ממנהלי העבודה. העדה מכחישה את הטענות, ומוסרת שאמנם אסור לעשות "מסדרי חולים" אך היא פעלה כך:

מנהל העבודה מילצ'ו ביקש לרכז ליום אחד את בדיקותיהם של העובדים הזרים באתרי הבנייה.

העדה פנתה לאדם בשם "ג'ורה", שנתן לה את רשימת העובדים המבוטחים. הנאשם בודק הרבה עובדים באתרים אלו בימים המרוכזים, וכיון ש"מסדר חולים" הוא אסור, שרון היתה מזינה לקייטו את פרטי הנבדקים בימים אחרים. לדבריה,

היא סיפרה זאת לעד אלקבץ ("אבי").

רז מטיח בפני העדה נתונים סותרים, והעדה מנסה לחלץ ממנו מידע, טוענת שהנאשם אינו מעורב, אינה מודה בחשדות, ומזמינה את רז להעביר את העניין למשטרה "כי באמת החיים שלי גם ככה דפוקים". העדה חושדת בקיום הקלטה, ובשלב מסוים מנצלת את יציאתו של רז, מתקשרת לנאשם ואומרת לו ש"רוצים להזמין לי משטרה" [הודעתה ת/60].

בשלב מסוים [ת/9א, ע' 20] העדה אומרת שהרעיון היה שלה ולא של הנאשם, ולאחר שרז אומר לה שהנאשם נעצר, היא אומרת שאת התעודות הרפואיות מילאה היא בעצמה [ע' 23].

בולטים בשיחה תחושתה של העדה שאין טעם ומשמעות לחייה, ומקומו המרכזי של הנאשם בחייה - "הוא חשוב לי יותר מעצמי".

לקראת תום השיחה נכנסים שוטרים לחדר לעכב או לעצור את העדה. אחד מהם נשמע אומר - "אתה יודע איך הוא בא לי? כמו ערבי" [ע' 27].

עימות בין הנאשם לבין העדה, 13.7.11 [ת/50 (תמליל)]:

תחילה התחמקה העדה בעקביות מלגלות, מי יזם את שיטת הפעולה של קריאות פיקטיביות - "גם אם זה היה רעיון שלו וגם זה היה רעיון שלי, אני גם הגזמתי" [ע' 14], "גם אם זה היה רעיון שלו, אני הסכמתי עם זה" [15] - עד שאישרה שהרעיון עלה אצל שניהם יחד [16], ולבסוף גם אישרה שהנאשם הוא שביקש ממנה לפעול כך אם כי "לא במילים האלה", ואף היו פעמים שאמר לה "לא להגזים" [18-19]. המניע למעשיה היה רצונה ש"יהיה לו טוב", גם במובן הכספי [18].

חלק מהקריאות שהזינה לקייטו אכן היו פיקטיביות, והרעיון החל משיטת "היזומים", שאינה מותרת בנטלי. כדי שלא יוודע שמדובר ב"יזומים" היתה העדה פורסת את הקריאות למספר ימים ומזינה אותן למחשב, כביכול התקבלו בין קריאות אחרות, וזאת בידיעת הנאשם [ע' 7]. העדה והנאשם היו משתמשים בכתובות של אתרי בנייה שהיו רואים בדרכם [19]. בשלב מסוים הבינו השניים שלא ניתן להזין כל הזמן קריאות לחובת "מנורה", של עובדים זרים, ולכן החלו גם עם קריאות של לקוחות פרטיים, לפי רעיון עליו חשבו יחד [15-16]. העדה היתה מזינה למחשב גם קריאות שלא אירעו כלל 'לזכות' הנאשם, ורק לזכותו ולא לאף רופא אחר, והיתה אומרת זאת לנאשם. אז היו השניים רושמים תעודות רפואיות, שאת חלקן רשמה העדה ואת חלקן הנאשם, ברכבו של הנאשם [ע' 8-10]. רישום תעודות ברכבו של הנאשם היה נעשה גם אחרי קריאות אמיתיות ו"יזומים", לאחר תום בדיקתם של נבדקים רבים או מסיבות אחרות. לעתים היו ממלאים כך עד כעשר תעודות בפעם, לפי נתונים שהעדה רשמה בעת הבדיקות ברשימה שערכה, ו"יכול להיות" שהעדה גם חתמה בשם הנאשם [ע' 11-13].

האזנה לשיחת העדה והנאשם, 13.7.11 [ת/51]:

שיחת השניים, שהושארו 'לבדם' בחדר חקירות לארוחת צהריים, התנהלה רובה בלחישות, כשהשניים מדברים על סכנה שבאמירות מפלילות.

העדה אומרת לנאשם ש"יש להם הרבה ראיות" וש"דיברנו על זה...". העדה אמרה לנאשם ש"אין לי כלום חוץ ממך" והתרעמה כי אמר לחוקרים שהם לא אוהבים אחד את השנייה.

הנאשם אומר לעדה שהוא "לא קשור", לא עשה דבר - ועל כך משיבה העדה "באמת אתה חושב שאתה לא עשית?" - ומבקש ממנה שלא תקשר אותו לעבירות, אף שממילא הוא עתיד להיכנס לכלא. לדבריו, "עבד כמו חמור" והלך לכל הפנייה לחולה.

האזנה ל"שיחת מסדרון" של העדה והנאשם, 14.7.11 [ת/52]:

שיחת השניים, שהושארו 'לבדם' במסדרון בתחנת המשטרה, התנהלה רובה בלחישות.

העדה בוכה ואומרת לנאשם שאינה רוצה לפגוע בו, שהיא אוהבת אותו ושתחכה לו עד שיצא מהכלא. העדה אומרת שאמרה לחוקריה ש"לקחה את זה רחוק" ומציעה לנאשם להכחיש ולומר לחוקריו שהיא "הגזימה". העדה מספרת לנאשם את הגרסה שמסרה לחוקרים, שצולמה מבצעת מניפולציות בקייטו, שלקחה על עצמה את האחריות. עוד אומרת העדה ש"אני כבר אמרתי את האמת, אז מה יהיה?", ומצירה על-כך שלא חשבו ולא תיאמו מראש מה לומר.

הנאשם אומר לעדה שהיא היתה צריכה לשתוק.

הודעות העדה מיום 11.7.11 [ת/57], מיום 13.7.11 [ת/58], מיום 14.7.11 [ת/59], מיום 18.7.11 [ת/60], ומיום 28.7.11 [ת/61]:

העדה מסרה דבריה בחופשיות רבה, תוך תיאור מלא וחושפני של רגשותיה ("והנה אני כאן יושבת ואמרת את כל מה שעל ליבי"). העדה הפגינה חרטה ברורה ומסרה תיאור מפורט כיצד החלה לבצע מעשים אלו מחוסר מחשבה ומחמת קלות הביצוע. העדה תיארה בצורה חיה ואותנטית כיצד יכלה לבצע פעולות אלו כי לא ראתה בכך משהו רע - "מה זה משנה בכלל באיזה יום הוא בדק, הוא בדק וזהו" - עד שנבלעה בתוך מסכת המרמה ההולכת ומחריפה.

העדה סיפרה על בדידותה ועל אהבתה לנאשם, שהעניק לה תשומת-לב ואהדה, כך שהפך למעשה לדמות המשמעותית ביותר בחייה. היא ביצעה את המעשים כדי להיטיב את מצבו הכלכלי, ואהבה לצאת אתו לביקורי בית.

הנאשם היה מודע ושותף למעשיה עברו. תחילה לקחה העדה את מלוא האחריות ליוזמה על-עצמה; אך בהמשך (תוך התנערות מפורשת מגרסתה הקודמת-ממזערת) מסרה שלמעשה, היה זה הנאשם שיזם והציע את "שיטת היזומים", לפרוס ביקורים על-פני שעות שונות, אחרי שחיים גילה שהנאשם בודק מספר חולים בבית-אחת והחליט לשנות את מבנה שכרו, כך שעל חולה נוסף באותו ביקור יקבל רק 25 ₪. הנאשם היה גם זה שהעלה את החשש משימוש בקריאות פיקטיביות של עובדים זרים בלבד, שכן עליית הכמות תעורר חשד, והוא זה שהגה את הרעיון להשתמש גם בנתונים של מבוטחים ישראלים. בשלב מאוחר יותר החלה העדה להכניס גם קריאות פיקטיביות של מבוטחי "הפניקס", כדי לאזן את העלייה בקריאות מבוטחי "מנורה". גם בהמשך הפעילות היה הנאשם מבקש ממנה להכניס למערכת קריאות פיקטיביות לזכותו, כשהיו ימים בהם אמר לה להכניס קריאות ימים בהם אמר לה להימנע - למעשה, הנאשם הפעיל את העדה כדי ליצור לזכותו קריאות ולהגדיל שכרו.

העדה תיארה ארבע שיטות פעולה:

1. "שיטת היזומים" או "מסדר חולים" - תחילת המעשים: הנאשם היה מגיע לאתר עבודה, לפי הזמנת מנהל עבודה, ובודק מספר חולים. הנאשם היה מעביר לעדה את מספרי המבוטחים שנבדקו והיא היתה יוצרת קריאות פיקטיביות ופורסת כך את הנבדקים בימים שונים, כדי להסתיר את המהלך וכדי לזכות את הנאשם בהגדלת שכרו - 120 ₪ לכל קריאה נפרדת. מנהלי העבודה ויטלי ומילצ'ו ידעו על "מסדרי החולים" אך לא ידעו על רישום הביקורים בפריסה לימים שונים. כיון שכל אחד מהם היה אחראי על כ-500 עובדים, מופיעים מספרי הטלפון שלהם פעמים רבות;
2. "מנויי מנורה": העדה היתה מכניסה למערכת קריאות פיקטיביות לזכות הנאשם, תוך שימוש בנתוני עובדים זרים מקובץ מבטחי "מנורה". כתובות הביקורים היו כתובות של אתרי בנייה שהנאשם והעדה גילו בנסיעותיהם או שהעדה ידעה שקיים בסביבתן ריכוז עובדים זרים;
3. "שורות ריקות": העדה ניצלה שורות ריקות במערכת וקבעה בהן קריאות פיקטיביות לזכות הנאשם. הנאשם אהד במיוחד שיטה זו, שאפשרה קליטת קריאות פיקטיביות שנרשמו בשעות שבהן לא היתה העדה במשמרת;
4. "הכפלת קריאות": העדה היתה מכניסה למערכת קריאות פיקטיביות לזכות הנאשם, תוך שימוש בנתונים של לקוחות ישראלים שהנאשם ביקר בעבר;

התעודות הרפואיות היו נרשמות יחד על-ידי העדה ועל-ידי הנאשם, "פעם אני פעם הוא", כשלעיתים היתה גם חותמת עליהן, ולא-דווקא במועדי הביקורים. בקטנוע של העדה נתפסו מחברת רישומים, פנקס חשבוניות של הנאשם, פנקס תעודות רפואיות שחלקן מלאות [ת/54], וברכבו של הנאשם נמצא פנקס תעודות רפואיות נוסף. העדה הסבירה שהנאשם והיא התכוונו לרשום תעודות בגין "יזומים" ובגין ביקורים פיקטיביים לחלוטין, והתקשתה להבחין בין תעודות פיקטיביות לחלוטין, תעודות הקשורות ל"יזומים" ותעודות הקשורות לקריאות אמיתיות. תעודות הקשורות ל"יזומים" מולאו לפי זכרוננו של הנאשם, ובתעודות פיקטיביות לחלוטין בדו את נתוני הבדיקה.

תעודות שהוצגו לעדה בחקירותיה:

כאמור, העדה הבחינה בין 'סוגי' תעודות רפואיות, לפי מידת בדיון, אופן רישומן ומידת וודאותה בזיהוין -

- תעודות שנכתבו על-ידי העדה, בקשר לביקור פיקטיבי לחלוטין: 35538 [איתי יניב, ת/13], 77471, 77473, 77474, 77477, 77478;
- תעודות שנכתבו על-ידי העדה, בקשר ל"יזומים" או לביקור פיקטיבי לחלוטין: 77470, 77472, 77475, 77479;
- תעודות בהן השם נכתב על-ידי העדה והיתר על-ידי הנאשם, בקשר לביקור פיקטיבי לחלוטין: 77394 [ת/26], 77395 [לובטין, ת/28], 77467, 77591 [ת/12], 77594 [רמון, ת/11], 77599 [ת/10], 99051, 99343 [ת/23];

תעודות בהן השם נכתב על-ידי העדה והיתר על-ידי הנאשם, כנראה בקשר לביקור פיקטיבי לחלוטין: 77392
[ת/27], 77588, 77644 [שגיא, ת/25], 99184 [ת/24];

בהודעתה האחרונה מיום 28.7.11 [ת/61], שנמסרה לאחר שהנאשם והעדה שוחררו ממעצר, חזרה בה העדה במידה מסוימת, כי "יש לי מצפון": לטענתה ביצעה את המעשים כדי לנקום בנטלי על היחס שקיבלה, הרעיון "בגדול" היה שלה ולא של הנאשם. עם-זאת, העדה מתקשה לספק הסברים לדברים הנשמעים בהקלטה של "שיחת המסדרון" [ת/52], מאשרת חלקית את דברי החוקר, ומסרבת לענות על שאלה ישירה.

עדוּתה של העדה, 15.6.14 ו-7.1.15:

העדה סיפרה שגם כיום היא בקשר עם הנאשם, אם-כי רופף, ודיברה אתו גם שבוע לפני עדותה. מחמת נסיבות שונות, חקירתה הנגדית נערכה כשישה חודשים לאחר עדותה הראשית.

בחקירתה הנגדית נענתה העדה לקווים שהוביל הסניגור ואישרה את דבריו. בחקירותיה הראשית והחוזרת התקשתה העדה למסור גרסה קוהרנטית ותרצה כל סתירה בדבריה בטענות נגד חוקרי המשטרה: לדבריה, נפלה העדה קורבן למסכת הטעויות ואיומים של חוקרי המשטרה, שהחלה למעשה כבר בשיחה עם רז, וכך עד שהיתה מוכנה להודות "גם ברצח רבין". אמנם אמרה מה שרשום בהודעותיה, אך זאת מחמת פחד ומצוקה, ומה שאמרה לזכות הנאשם לא נרשם כלל.

עיקר גרסתה של העדה בעדותה היה הכחשת ידיעתו ומעורבותו של הנאשם במעשים. כל שפעלה היה כ"חסד בלי ידיעתו" - ככל שפעלה העדה באופן אסור וזיכתה כך את הנאשם, היו מניעה רצון לנקום במנהליה שהתנכלו לה ורצון להיטיב עם הנאשם שעבד קשה כ"פראיר" ונוצל על-ידי נטלי.

למעשה, "שיטת היזומים" היא שיטה כשרה ומותרת, שהופעלה לבקשת מנהלי העבודה דוגמת ויטאלי ומילצ'ו, והעדה הודתה שהיא אסורה רק מחמת לחצם של החוקרים. כל ביקור שנרשם היה ביקור אמיתי לבדיקת חולים. העדה הוסיפה וחדשה, שלאחר השיחה הנטענת בין חיים לנאשם בה קיצץ חיים את הכנסתו של הנאשם, בוטלה החלטתו של חיים על-ידי רז ולא היה מניע כלכלי לשיטת "היזומים".

"שורות ריקות" נוצרו לבקשת חיים, לצורך מעקב אחרי פניות של לקוחות שחיים רצה שיעברו לנטלי.

העדה העלתה בעדותה לראשונה עניין מהותי, באופן שתאם את עדותו של הנאשם, אף שגם-הוא לא העלה עניין זה בחקירתו במשטרה: לפי גרסה זו, חיים ביקש מהנאשם שלא יתעסק בטפסים שיאטו את עבודתו, אך בתחילת חודש יולי פנה לנאשם ואמר לו שחסרות תעודות רבות. חיים והעדה הפיקו פלט ביקורים מהקייטו, והנאשם ישב עם העדה ברכבו ואחר-כך במשרדו של חיים ובנוכחותו, ושניהם מילאו את התעודות החסרות, כשחיים מסייע בהטבעת חותמתו של הנאשם על התעודות.

גב' מלכה לובטון, לקוחה [עת/2]:

העדה זיהתה את הנאשם כמי שטיפל בה כשלוש פעמים, אך עמדה על-כך שביום 26.6.11 לא הזמינה ביקור-בית
עמוד 12

והנאשם לא הגיע, על-אף האמור בתעודה רפואית שבחתימתו [ת/28]. הנאשם היה מגיע עם "בחורה", ופעם אחת הגיע כשבועיים-שלושה לפני התאריך הנטען, לבדוק את בתה של העדה. בחקירה נגדית הסתבר כי אולי הנאשם בדק בת אחרת של העדה. העדה לא יכלה לומר מי מסר את פרטי ילדתה המופיעים בתעודה, אך שללה אפשרות שבעלה או מישהו אחר הזמין ביקור אחר (אף שבאותו מועד לא היתה בביתה, בשל אבל במשפחה).

גב' יפית שגיא, לקוחה [עת/3, ת/25]:

העדה שללה שהזמנה ביקור-בית ביום 21.6.11 או בחודש זה, וכן את מהות התלונה, כפי שמופיעה בתעודת רופא שבחתימת הנאשם.

מר בועז רמון, לקוח [עת/4, ת/11ה]:

העד שלל שהזמין ביקור-בית ביום 28.6.11, ואף ציין שבמועד זה שהה בחו"ל ואינו גר כלל בכתובת המצוינת בתעודת הרופא שבחתימת הנאשם [ת/11]. לדבריו, כל ביקורי הבית שהזמין היו לכתובת מגוריו, יש לשלם לרופא השתתפות עצמית, והוא גם משאיר עותק של תעודה רפואית.

גב' דפנה כרמלי, מנהלת כספים ב"כללית מושלם" [עת/6]:

החברה נותנת שירותים רפואיים לעובדים זרים, לפי הסכמים עם חברות ביטוח, ואת השירות של ביקורי-בית היא מספקת באמצעות חברות מתמחות כגון נטלי. נטלי מחייבת חודשית את החברה, לפי מספר ביקורים, כשכל ביקור חויב ב-130 או 140 ₪. בחודשים הרלוונטיים היה זינוק בכמות הביקורים [ת/36], ללא פרופורציה לעלייה מסוימת שהיתה במספר המבוטחים.

הנזק הכספי ממעשי המרמה עולה על 90,000 ₪, בחישוב הפער מכמות הביקורים הסבירה. העניין התגלה מפנייה של נטלי, שגם השיבה את סכום הנזק.

גב' אורית בודנר, מנהלת כספים ב"שירותי בריאות כללית" [עת/11]:

הודיעו לה שהתגלתה מרמה בנטלי, והיא הוציאה מהמערכת הממוחשבת את החיובים החודשיים שחייבה נטלי [ת/37]. כשהבינה מהמטרה שמדובר בביקורי-בית, הוציאה את הנתונים הנוגעים לביקורי-בית בלבד, בהתייחס למבוטחים שהם אזרחי ישראל שמזמינים ביקור רופא לאחר חצות [ת/38]. מפברואר עד יוני 2011 ניתן לראות עלייה מחמישה לעשרה ביקורי בית, שהתבטאה בתוספת חיוב של 230 ₪.

גרסת הנאשם:

הודעות הנאשם מיום 11.7.11 [ת/40], מיום 13.7.11 [ת/41 ות/42], מיום 14.7.11 [ת/43], ומיום 27.7.11 [ת/44]:

ככלל, הנאשם הכחיש רישומן של תעודות רפואיות פיקטיביות וטען כי כל קריאה רשומה וכל תעודה אכן משקפות ביקור שנערך. אולי התרשל ברישום מלא של התעודות, או עבר על נהלים של נטלי, אך לא יותר מכך.

תנאי העסקתו של הנאשם:

הנאשם החל לעבוד עבור נטלי, במקביל לעבודה עם פמ"י וקופ"ח כללית, ב-19.2.10. הנאשם אמר היה להתרכז באזור פתח תקווה, בו יש ריכוז גדול של לקוחות ומחסור ברופאים.

נכרת עמו הסכם כתוב [ת/3], שבהמשך שונה ע"י רז.

קריאה וביקור-בית:

הנאשם היה מופנה לכתובת בשיחת טלפון מהמשלחים, ללא שם נבדק, ולאחר בדיקת הפונים היה רושם תעודה רפואית. את פרטי הנבדק היה מוסר הנבדק, ללא וידוא זיהוי.

באשר לעובדים זרים, הוא לא היה יכול לאמת זהותם והיה נסמך על דבריהם של מנהלי העבודה, וגם לגבי מקום הבדיקה אינו יכול להתחייב - ייתכן שהקריאה נעשתה לכתובת אחת והבדיקה נעשתה כבר בכתובת אחרת (בשל מעברי העובדים בין אתרי עבודה או חזרתם למגוריהם).

רישום התעודות הרפואיות:

כדי לחסוך בזמן, היתה שרון, שהתלוותה אליו לביקורים, מסייעת לו למלא פרטים בתעודות, ולעתים אף היתה חותמת בשמו (זאת לאחר שבחקירתו הראשונה טען כי היה חותם בעצמו על התעודות, ואף טען שרשם בעצמו תעודות שלאחר מכן הודה כי שרון רשמה אותן). הנאשם הכחיש שרשם יחד עם שרון תעודות פיקטיביות. פנקסי התעודות שנתפסו בחזקתה היו פנקסים שביקש ממנה להביא לו. לשאלת החוקר, מדוע מילוי התעודות בפנקסיו אינו רצוף וכרונולוגי, השיב הנאשם שכך הוא ממלא את הפנקסים. לנאשם הוצגו מתוך הפנקסים תעודות רפואיות מלאות וחתומות, והוא התקשה לספק להן הסברים - תחילה טען שמדובר בפנקסים 'מבוטלים', לאחר מכן טען שמדובר בביקורים שבוצעו, ולבסוף תלה את האשמה בשרון שרשמה תעודות לגבי קריאות שלבסוף בוטלו ולא התקיימו לגביהן ביקורים. הסברים מפוקפקים ניתנו לעצם התמיהה, מדוע ביקש משרון למלא תעודות בגין ביקורים שלמעשה לא התקיימו ("כדי שאני אדע בפעם הבאה לבדוק את הקריאות של אותם אנשים").

לשאלה ישירה ומסכמת של החוקר, המטיח בנאשם כי מדובר בתעודות מזויפות ופיקטיביות, השיב הנאשם את התשובה המתמיהה - "לא זוכר" [ת/43, ש' 84-86].

יום העיקוב 30.6.11:

הוצגו לנאשם תעודות רפואיות מיום העיקוב, והוא טען שהן נכתבו על-ידי שרון ונחתמו על-ידו, ומשקפות ביקורי אמת. משהטיח בו החוקר כי היה תחת מעקב עד השעה 19:30, טען הנאשם כי ערך את הביקורים אחרי שעה זו, לבקשת

מנהלי העבודה שרצו לחכות לשיבת העובדים למגוריהם. שרון התלוותה אליו ומילאה את טפסי התעודות הרפואיות.

הבקרה והתשלום:

שכרו של הנאשם חושב אך ורק לפי רישומי הביקורים במחשבי החברה, ולא נעשתה כל בקרה לפי תעודות רפואיות.

הגידול העצום במספר הקריאות ושיטת "היזמים":

הנאשם טען כי לא ידע כלל על רישומים פיקטיביים שערך שרון במערכת המחשב לזכותו. הנאשם עבד בחריצות וביעילות, השקיע הכל והגיע להספקים גדולים. הגידול נבע מכך ש"מנורה" עברה לעבוד עם נטלי כברירת מחדל, ומהפעולה בשיטת "היזמים" לבקשת מנהלי העבודה של עובדים זרים. עם-זאת, לא ביקש משרון ולא הורה לה לפרוס את הביקורים כדי להסוות את פעולתו בשיטה זו של בדיקות מרוכזות.

עימות בין הנאשם לבין העדה, 13.7.11 [ת/50 (תמליל)]:

הנאשם הכחיש את מעורבותו ואת קיומן של תעודות פיקטיביות, אף שאישר שיחד עם שרון מילא טפסי תעודות ברכבו, לאחר תום הבדיקות המרוכזות, לפי רשימות לקוחות של שרון. הנאשם לא טרח להסתכל על שמות הנבדקים, והתקשה להסביר כיצד היה רושם תעודות אמת בלי לדעת מי הנבדק, לאחר בדיקה מרוכזת של עד עשרה נבדקים.

עדות הנאשם, 20.1.15 ו-19.3.15:

ככלל, חזר הנאשם על הכחשתו וטען ששרון שיקרה באמרותיה המפלילות. הנאשם נאלץ להודות, תחת מטח שאלותיה של התובעת, כי הוא עדיין בקשר עם שרון, וטען ש"שם בצד" את הפללתה אותו.

תנאי העסקתו של הנאשם:

מלכתחילה הגדיר הנאשם את אזור פעולתו בפתח תקווה וסביבותיה. הנאשם גם התרכז יותר ויותר בנטלי וביטל את התקשרותו עם "כללית" ובהמשך גם עם "ביקורופא", בתמורה למעין-בלעדיות באזור זה. באזור זה, הסכימו הנאשם ורז כי הנאשם יקבל 120 ₪ עבור כל ביקור, וכל נבדק נוסף באותו ביקור יזכה אותו בביקור נפרד - כלומר, 120 ₪ עבור כל נבדק, גם בריבוי נבדקים בביקור אחד. מנהלי העבודה של העובדים הזרים היו מרוצים מיעילותו ומטיב השירות, והחלו לפנות רק לנטלי. חיים ניסה לשנות את תנאי העסקתו, כך שיקבל תשלום חלקי בלבד על נבדק נוסף, אך רז החזיר את ההסדר הקודם. למעשה, החוזה הכתוב בוטל ולא פעלו לפיו.

רישום התעודות הרפואיות:

חיים ורז פטרו את הנאשם מרישום תעודות, כדי להחיש את פעולתו, והוא היה רושם תעודה רק אם היה לו זמן ומעביר ליבגניה מהנהלת החשבונות. בחודש מארס 2011 פנו אליו חיים ורז וקבלו על-כך שלאחר תביעה (שלא קשורה לנאשם) דורשת החברה הקפדה על רישום התעודות. חיים ורז שוחחו עם הנאשם ואמרו לו שלא ישאיר לנבדקים תעודות רפואיות, אלא אם הוא ממלא אותן כהלכה, כדי למנוע תביעות. הנאשם התקשה להסביר את ההיגיון בדרכי-פעולה לא-עקביות אלו, ובחקירתו הנגדית נעשו תשובותיו מעורפלות וסותרות יותר ויותר, תוך הכחשה נחרצת של דברים

שאמר בחקירותיו [למשל ע' 132-133].

בתחילת יולי 2011 התקשר חיים לנאשם ואמר לו שהוא זקוק בדחיפות לתעודות הרפואיות, כי חברות הביטוח דורשות אותן. חיים הוציא פלט ביקורים מהמחשב, והנאשם החל למלא תעודות, תחילה ברכבו ולאחר מכן במשרדו של חיים, כשהחיים מסייע לו בהטבעת החותמת. הסברו התמוה של הנאשם, מדוע לא חשף בחקירתו עניין זה, היה שלא נתן אמון בחוקרים, ושלא שאלו אותו.

בחקירתו הנגדית הוסיף הנאשם וטען שלבקשתו של חיים, שרון רשמה את התעודות עם נתונים בדויים ואחידים שמסר לה, לפי רשימת פלט הביקורים שהפיק. הנאשם הודה, שפרטים אלה לא מסר אף לסניגורו, ולא ידע להסביר מדוע.

יום העיקוב 30.6.11:

הנאשם לא ידע ששרון פתחה קריאות בבוקר, ולמעשה ביקש שלא לעבוד באותו יום. הוא החל לעבוד בערב, לאחר שהתקשרה אליו משלחת אחרת מהחברה ושאלה אם ניתן כבר להפעיל את אותן קריאות. שיטה זו של פתיחת קריאות, סגירתן ופתיחה מחדש, נועדה למנוע רישום של שעות איחור-לכאורה.

הגידול העצום במספר הקריאות:

מקורו בגידול במספר העובדים הזרים, בנטייתם של מנהלי העבודה לעבור לנטלי בשל השירות שסיפק הנאשם, וכתוצאה מפעולות שיווק.

הנאשם פירט כיצד הגיע להספקים חריגים: ריכוז פניות באזור מצומצם והגעה בסדר מושכל, כך שזמני ההגעה והמעברים בין הביקורים היו קצרים; שימוש בקטנוע של שרון להתניידות זריזה; ניהול הביקור ביעילות ובהתמקדות; ביקורי עובדים זרים שממילא מרוכזים במגוריהם;

"שיטת היזומים":

מנהלי העבודה היו מתקשרים ולא מוסרים שמות מבוטחים, אלא כתובת בלבד, לשם היה הנאשם מגיע ובודק את כל המבוטחים שרצו בכך. הנאשם היה נשלח לביקורים מרוכזים כאלה על-ידי מנהליו בנטלי, ולא היה מתאם אותם ישירות מול מנהלי העבודה.

הנאשם שב והכחיש שהיה מעורב בפריסת הנבדקים על-פני מספר ימים, כדי להסוות את הבדיקה המרוכזת, וטען שלא היה בכך צורך שכן ממילא היה מקבל תשלום מלא עבור כל נבדק; עם-זאת, בחקירתו הנגדית הלכו והתערפלו הסדרי התשלום שלטענתו סוכמו אותו, כמו-גם נקודות מהותיות כגון מה טיבם של 'יזומים', האם התקיימו והאם נאסרו [למשל ע' 130].

עדי ההגנה מר אורי דרוק [ע"ה/2] וגב' אורלי קטנר [ע"ה/3]:

עדים אלו, נושאי משרות בחברות אחרות, העידו על העסקת הנאשם. עדותם של עדים אלו שכנעה ברמה המספקת כי אכן לנאשם הספקים חריגים ויוצאי-דופן בביצוע ביקורי בית, וכי הוא מוכן לעבוד שעות רבות ביום. העדים הסבירו על מנגנוני בקרה ובדיקות מדגמיות, כך שניתן להסתמך על עדויותיהם ולקבוע כי הנאשם אכן מסוגל לבצע מאות ביקורי-

בית בחודש, עד 500 ואפילו 600.

מר ויטאלי אודוביקוב, מנהל עבודה [ע"ה/4]:

העד העיד כי בתקופה הרלוונטית היו תחת פיקוחו כ-400 עובדים זרים שהועסקו באתרי בנייה באזור פתח-תקווה וסביבתה. את הרופא היו מזמינים אחרי שעה 19:00, למקומות המגורים של העובדים, והרופא היה מסיים את הבדיקות תוך שעתיים או שלוש. רוב התלונות הרפואיות היו בגין עניינים פעוטים וממוקדים. את ימי הביקור המרוכזים היה העד קובע עם המשלחים שרון או אבי. היו עשרות קריאות לרופא.

ממצאים ומסקנות עובדתיות:

העדה שרון - העדפת אמרתיה בחקירה והסתמכות עליהן:

1. בעדותה העלתה העדה טענות קשות כלפי חוקריה וגרסה כי דבריה המפלילים בהודעותיה נבעו מיחס משפיל ומעורר אימה.
2. טענות אלו לא עלו קודם לכן, על-אף הזדמנויות קודמות ואף 'בזמן אמת' - משלב מוקדם בחקירה כבר היתה העדה מיוצגת והובאה להארכת מעצר בבית המשפט, שלא לדבר על שתי הזדמנויות להלין על היחס באזני הנאשם עצמו, בשיחות המוקלטות.
3. למקרא הודעותיה של העדה, עליהן חתמה, נוצר רושם הפוך לנטען: בהודעותיה, עד להודעה אחרונה, ניכרת פתיחות גוברת, כשהעדה מוסרת דבריה בחופשיות, מתארת בהרחבה ולפרטים את מעורבותו והכוונתו של הנאשם, מנמקת את מעשיה, מדקדקת ומבחינה בין פרטים שונים - בין "יזומים" לבין פיקטיביים לחלוטין, בין תעודות רפואיות שמילאה חלקית לבין כאלו שמילאה במלואן, בין מקרים בדויים-בוודאות לבין מקרים מסופקים, ועוד. העדה אף הרחיבה לעניין הרקע הרגשי המורכב לביצוע המעשים. כל אלה אינם מתיישבים כלל עם הטענות נגד החוקרים או נגד כנות ההודעות ומסירתן מרצון טוב וחופשי.
4. אני דוחה אפוא את טענותיה המאוחרות והכבושות של העדה, ומאמץ את גרסת החוקרים באשר לנסיבות הנינוחות - ככל האפשר - בהן ניגבו ההודעות [עדותו של מפקח קפולסקי, ע' 85 ואילך; עדותו של רפ"ק סבח, ע' 90 ואילך].
5. סימני האמת "הפנימיים" הנלווים לאמרות העדה במשטרה הם מובהקים - לכידות (קוהרנטיות); אבחנה בין פרטים, דקדוק ודייקנות, כמפורט לעיל; התפתחות מובנת והגיונית במסירת הגרסה, בציר שכיוונו ברור - עד לחזרה מאוחרת ולא-מוסברת, אך לא מפתיעה, לאחר שחרור ממעצר של שני המעורבים.
6. הערכה "חיצונית" של האמרות מלמדת אף-היא על אמיתותן: בראש ובראשונה אופיין של התעודות הרפואיות הרבות, התמוהות על-פניהן, שבהן נתונים חוזרים ופיקטיביים-בוודאות, וכן אמרות מפלילות ותיאומי גרסה בשיחות המוקלטות.

7. אעדיף, ללא היסוס, את אמרותיה של שרון במשטרה על-פני עדותה המעושה, המאופיינת בסתירות ובהעלאת גרסאות וטענות באופן כבוס ומאחר.

8. העדה היתה שותפתו של הנאשם לביצוע העבירות, לפי הנטען, ולפי סעיף 54א(א) לפקודת הראיות נדרש "דבר לחיזוקה" של עדותה. כך, בענייננו קיימת דרישה כפולה לחיזוק - לפי סעיף 10א(א) ולפי סעיף 54א(א); האחת יסודה בחשש להפללת הנאשם על-ידי עד-שותף המבקש להציל עורו, והשנייה יסודה בכך שאמרת החוץ לא נגבתה בפני בית המשפט ותחת עינו הפקוחה (ע"פ 2879/14 פלוני נ' מ.י. (2015)).

9. בעניין פלוני הנ"ל, כמו בפסקי-דין נוספים, הבהיר בית המשפט העליון כי הדרישה הכפולה אינה משנה את מהות "הדבר" הנדרש לחיזוק, אך עליו להיות ממשי ומשמעותי. די בנאמר לעיל כדי להסיק שאמרותיה המפלילות של העדה מחוזקות כדבעי ומסוגלות לשאת את כובד משקלה של הרשעה, גם לו עומדות אלו לבדן.

עדות הנאשם - אי-אמון בגרסת הנאשם:

1. עדותו של הנאשם היתה רצופה תמיהות חסרות הסבר וסתירות, כפי שפורט לעיל. הנאשם חידש בעדותו גרסאות כבושות בדבר שיחה עם רז וחיים, וכן לעניין בקשת חיים להכין-בדיעבד תעודות רפואיות, שהלכו והתפתחו - אף הסתבכו - לאורך עדותו. לא ניתן הסבר סביר לכך שהנאשם לא העלה עניינים מהותיים אלו בחקירותיו, אף שענה על שאלות חוקריו כרצונו.

2. הנאשם הכחיש בעדותו דברים שאמר בחקירותיו, עד שהוצגו לו על-ידי התובעת, ולא סיפק אלא תירוצים דחוקים. כך, גם לגבי דברים שנקלטו בהאזנות לשתי שיחותיו עם שרון.

3. למעשה, כפי שפורט לעיל, התקשה הנאשם לספק הסבר לכיד ועקבי לכל תמיהה מהותית ולכל ראיה מסבכת, ובפרט לתופעות המחשדות שאפיינו את התעודות הרפואיות.

4. גרסת הנאשם, הרצופה חורים ותמיהות, ובפרט עדותו המאופיינת בכבישה, ערפול וסתירות, אינה מעוררות אמון, ואני דוחה אותה כליל.

קביעת ממצאים בנקודות המחלוקת:

1. לעניין תנאי העסקתו של הנאשם: לנוכח עדויותיהם של רז וחיים, הנתמכות באמרותיה של שרון (ואף בטענתה, עליה עמדה גם בעדותה, שהנאשם נוצל והיה "פראיר"), ולנוכח ההסכם הכתוב, אני קובע כי הנאשם קיבל תשלום מופחת עבור נבדקים נוספים, מעבר לנבדק אחד או שניים בביקור. לכן, זכה הנאשם בגמול כספי ניכר עקב פריסתם הפיקטיבית של נבדקים על-פני מספר ימים ברישומי המערכת ("שיטת היזומים").

2. מוכן אני לקבל, על-בסיס עדויותיהם של אבי ושל ויטאלי, כי ביקורים מרוכזים במשכנותיהם של עובדים זרים היו מקובלים, רשמית או בעצמת-עין; אולם, אין בעדויות אלה כדי להסביר או להצדיק את פריסתם הפיקטיבית של הנבדקים על-פני ימים שונים.

3. על-בסיס עדויותיהם של רז וחיים, אני קובע כי אכן היתה מתבצעת בדיקת התאמה חודשית בין מספר

התעודות הרפואיות שהגיש רופא, לבין מספר הביקורים שנרשמו במערכת הממוחשבת, אך לנוכח עדות חיים בנקודה זו אני קובע, כי הבדיקות לא היו מדוקדקות או מלאות.

4. על-בסיס אמרתיה של שרון, הנתמכות בתעודות הרפואיות הרבות והתמוהות שנתפסו, כמו-גם בתיעוד פעולותיה עת שביצעה מניפולציות במערכת הקייטו, אני קובע, כי פרט ל"שיטת היזומים" פעלה שרון באופן מתמיד ועקבי ליצירת קריאות פיקטיביות לזכות הנאשם, בשיטות שפירטה באמרתיה. קריאות אלו, שלא היו ולא נבראו, זיכו את הנאשם בגמול כספי ניכר.

5. על-בסיס אמרתיה של שרון, יחד עם ידיעתו המוכחת של הנאשם בדבר הרישום הסיטוני של תעודות בדויות יחד עם האמרות שנקלטו בהאזנות לשיחותיהם, אני קובע כי הנאשם היה מודע למעשיה של שרון, היה שותף להם, ואף כיוון והדריך את שרון בביצועם.

6. אם יש צורך לומר: הנאשם ושרון רשמו יחד, ובמקרים אחרים רשמה שרון בידיעת הנאשם אם לא בהדרכתו, תעודות רפואיות פיקטיביות, כשלעתים היתה שרון גם חותמת את התעודות. ממצא זה נקבע על-בסיס אמרתיה של שרון יחד עם התעודות ופנקסי התעודות שנתפסו.

7. אני דוחה לחלוטין את טענתם של הנאשם ושל שרון, המאוחרת, הכבושה והמתואמת-בעליל, לפיה חיים יזם רישום סיטוני של תעודות רפואיות. אוסיף, שגרסה זו מוזרה עוד יותר משמדובר על תקופה בה כבר עלו חשדות בלבם של רז וחיים - לדברי הנאשם, פניית חיים היתה בתחילת יולי 2011, והנה החשדות החלו להתגבש לא יאחר מיוני 2011, כשב-30.6.11 התקיים המעקב.

8. לענין "הראיות הסטטיסטיות":

א. הגידול בכמות הקריאות הינו חריג ומתמיה, ואינו מתיישב אף עם סדרי הגודל עליהם העידו עדי ההגנה;

ב. הגידול אינו מוסבר בגידול מקביל בכמות המבוטחים, כפי שהסבירו רז, חיים, וכרמלי;

ג. עם-זאת, ומשהוכח ברמה המספקת (ודאי כדי העלאת ספק) כי לנאשם יכולת ייחודית להספקים גדולים, לא אתן לעצם הגידול משמעות ממשית בקביעת ממצאים לחובת הנאשם, על-אף ראיות התביעה;

ד. מנגד, אינני מוצא כי יכולות אלו וההסברים שסיפק הנאשם מסבירים את עוצמת הגידול, ואין בהם כדי להטיל ספק בעולה מאמרתיה של שרון, מהמשמעות המובררת מהתעודות והפנקסים שנתפסו, ומדבריהם של יתר עדי התביעה;

9. מצאתי אפוא מעל לכל ספק, כי הנאשם פעל עם שרון ובאמצעותה לקבלה במרמה של סכומים ניכרים מחברת נטלי, בתקופה הרלוונטית, בין חודש פברואר לחודש יולי 2011.

10. בין מקרים הללו יש למנות את המקרים שהוכיחה התביעה באמצעות אמרתיה של שרון בהם זיהתה את

הקריאות כפיקטיביות, ומדובר ב-14 מקרים של ביקורים פיקטיביים לחלוטין ששרון זיהתה אותם ככאלה בוודאות.

11. סכום המרמה הכולל אינו ידוע ואף קשה לקבעו בקירוב לסכום שמציינת התביעה:

- א. הראיות שהוצגו במשפט אינן מאפשרות קביעה, ולו מקורבת, של הסכום הנקוב;
- ב. חלק מהסכומים שהתקבלו במרמה, התקבלו ב"שיטת היזומים", בגין ביקורים שאמורים היו לזכות את הנאשם בשכר, ולו מופחת;
- ג. החישוב הסטטיסטי שערכו העדים רז וחיים מבוסס על הערכות בלבד, שלא לקחו בחשבון את יכולותיו החריגות של הנאשם;
- ד. שרון עצמה, באמרתה במשטרה, שללה סדרי-גודל שהוצעו בפניה;
- ה. עם-זאת, דברי שרון והיקפי הפעולות העולים מהפנקסים והתעודות שנתפסו, מלמדים מעל כל ספק כי התעודות שנתפסו והלקוחות שהעידו, משקפים רק חלק קטן בלבד ממעשי המרמה;
- ו. בשקלול של תקופת המעשים, ושל החזרתיות, ההתמדה והמספר הגדול של המקרים העולה מהתעודות והפנקסים שנתפסו, ניתן לקבוע כי סכום המרמה הכולל עלה כדי עשרות אלפי ₪ בודדים, ואף-זאת בהערכה על הצד הנמוך והזהיר[2];

מסקנות משפטיות:

1. אין כל קושי בקביעה, כי פעולותיהם המתואמות והמשלימות של הנאשם ושל שרון בוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת שמטרתה להוציא מנטלי במרמה כספים ולהעבירם לכיסיו של הנאשם. הנאשם קשר אפוא קשר עם שרון, ופעולות המרמה בוצעו בצוותא.
2. כמפורט ביריעה הרחבה שנפרסה לעיל, הנאשם קיבל במרמה כספים אלו תוך ביצוע פעולות רבות וחוזרות, תוך שימוש במסמכים כוזבים, לאורך זמן, בתחכום, ובצוותא עם עובדת החברה שמעלה באמון מעסיקה ומנהליה, וכשהסכומים מצטברים לסך נכבד. מעשי המרמה נעברו אפוא בנסיבות מחמירות.
3. פנקסי התעודות הרפואיות שנתפסו, מלמדים על כוונה להמשיך באמצעותם את ביצוען של פעולות מרמה בנסיבות המחמירות הנ"ל. ביקורים פיקטיביים, שהזינה שרון למערכת לקראת סוף התקופה הרלוונטית, לא גררו תשלום לנאשם, עקב חשיפת המעשים. לכידתם של הנאשם ושל שרון מנעה אפוא ממעשים אלה לצאת מתחומי הניסיון ולהבשיל לעבירות מוגמרות, על-אף ביצוען של פעולות שחרגו ממעשי הכנ ג דא.
4. ולעניין האשמת הנאשם בזיוף תעודות רפואיות:

א. לפי עובדות כתב האישום, הואשם הנאשם בזיוף תעודות רפואיות בגין רישום כוזב של פרטי נבדקים, תלונות וטיפול, בטפסי תעודות רפואיות, אותם הגיש לנטלי בכוונה לרמות כראיה-כביכול לביצוע ביקורים, שלמעשה לא התקיימו כלל;

ב. כמפורט לעיל, אכן הוכח, כי הנאשם ושרון רשמו תעודות רפואיות שתוכן בדוי, לשם הגשתן לנטלי[3];

ג. המאשימה הבהירה בתוספת לסיכומיה, כי האשמתו של הנאשם מבוססת על הגדרתו של "זיוף" לפי חלופה ראשונה בסעיף 414 לחוק העונשין, קרי - "עשיית מסמך הנחזה להיות את אשר איננו, והוא עשוי להטעות";

ד. ההלכה הפסוקה הבחינה מקדמת דנא בין מסמך כוזב, שתוכנו שקרי, לבין מסמך מזויף, המעיד שקר על עצמו ונחזה להיות את אשר אינו, וראו למשל ע"פ 462/80 סגרון נ' מ.י. (1980);

ה. והנה, התעודות הרפואיות הנדונות הן אכן כוזבות בעליל ותוכןן שקרי, אך אין לומר כי הן מזויפות: התעודות מולאו על-ידי מי שמוסמך למלאן, שכתבן וחתמן בחתימתו ובחותמתו, כך שהן אכן תעודות רפואיות (ולא מסמכים הנחזים לתעודות רפואיות). מסמכים יכולים כמובן להיות כוזבים גם אם אינם מזויפים, וככאלה - גם לשמש בידי עבריינים לביצוע פעולות מרמה;

ו. כיון שכך, יזוכה הנאשם מעבירות הזיוף ומעבירות השימוש במסמך מזויף בהן הואשם, מבלי שיש בכך כדי להשליך על הרשעתו בעבירות האחרות שביצע;

סוף-דבר:

אני מזכה את הנאשם מהאשמתו בעבירות של זיוף מסמך בנסיבות מחמירות ועשיית שימוש במסמך מזויף, ומרשיע אותו בעבירות הבאות:

א. קשירת קשר לביצוע פשע (מרמה בנסיבות מחמירות), לפי סעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);

ג. ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017, במעמד הצדדים.

מופיע בטעות כ"שישי" בע' 88 ש' 8;

[1]

לעניין הרשעה בקבלת דבר במרמה, כשערך הדבר אינו ידוע במדויק, ראו-נא ע"פ 2139-11-07
דהן נ' מ.י. (2008) שבנסיבותיו דמיון רלוונטי לעניין דנן;

[2]

עוד הוכח, כי על חלק מהתעודות חתמה שרון חתימה הנחזית להיות חתימת הנאשם, בהסכמתו,
אף שאיננה רופאה. עניין חתימותיה של שרון בשם הנאשם אינו נכלל באישום, אף לא בתוספת לסיכומי
התביעה, ולכן לא אדון בו;

[3]